

Máme radi Slovensko

Jatočná hmotnosť voliča

Zvláštny nadpis, ja viem. Ale úplne najlepšie vystihuje to, čo na svojich voličov chystá náš pán premiér. Postupne zvyšuje dávky svojich medových motúzov tak, aby v deň volieb bol volič vykrmený jeho volič.

Blížia sa voľby a premiér Fico začína vo veľkom rozdávať to, čo patrí nám všetkým. Respektíve - lepšie povedané - rozdáva tým, od ktorých očakáva najväčšiu vďaku pri volebných urnách.

Bohužiaľ, takto „obdarovaní“ ľudia sú a budú vďační aj za odrobinky, ktoré odpadnú od úst Ficovi a jeho bande sponzorov či príživníkov na štáte. Pri ich poväčšine ťažkom živote si nestihnú uvedomiť, že ten kto im teraz dáva pár šušňov, im predtým zobral stonásobne viac.

Bohužiaľ, chudobní ľudia, ktorých priazeň si hlavne chce Fico do volieb „nakúpiť“, nevedia, že Fico vládne Slovensku ôsmy rok a za tie roky ani v jediný rok neohospodáril s vyrovnaným rozpočtom. To znamená, že každý rok Fico minul o cca 3 miliardy viac, ako bol schopný vybrať od ľudí a firmiem cez dane, odvody, pokuty a poplatky.

Bohužiaľ, títo ľudia si neuvedomujú, že panovník, ktorý rozdáva z požíčaných peňazí, týmto ľuďom a hlavne ich deťom veľmi ubližuje, lebo dlhy po ňom nebudú splácať Ficove deti, ale deti „obdarovaných“.

Presne pre takéto správanie Fica nemám rád. Priam nenávidím to, ak si politik postaví svoj úspech na zneužívaní nevedomosti svojich voličov ... a presne to robí náš pán premiér ako profesionál.

Hovoríte, že Fico to nerobí? Hovoríte, že nezneužíva vo svoj prospech a prospech jeho sponzorov to, že ľudia presne nerozumejú tomu, ako funguje štát? Nesnívajzte. Zneužíva a veľmi.

Videli ste vari niekedy Ficovu tlačovku, kde by ľuďom úprimne povedal, že to, čo im práve ide dať, vlastne zaplatia ich deti? Povedal niekedy, že zle hospodári a Slovensko systematicky zadlžuje? Povedal niekedy, že dlh Slovenska zvýšil o 133%? NIKDY!

Fico to ľuďom nehovorí, mali by sme im to hovoriť my ostatní. Je nás veľmi veľa, ktorí vieme, že pečené holuby z neba nepadajú. Je nás výrazne viac, ako ľudí, ktorí za Ficovu almužnu strácajú zdravý úsudok. Je nás dosť na to, aby sme si Slovensko spoločne vytrhli z pazúrov zlodejov, ktorí nám vládnu. Len sa nám musí chcieť.

Viem, že je nevďačné a niekedy aj rizikové vysvetľovať ľuďom, čo je štát a ako hospodári, ale je to veľmi dôležité. Najsilnejšia zbraň voči Ficovi je človek, ktorý pochopí, ako ho Fico roky zneužíval. **Igor Matovič**

Aké Slovensko?

Politické strany veľmi často o nás všade možne tvrdia, že nemáme víziu o tom, aké Slovensko by sme chceli z našej krajiny spraviť. Opak je však pravdou - vieme úplne presne, čo ľudia na Slovensku trápia a vieme presne, čo treba zmeniť, aby sa zo Slovenska stal rozumný a ľudský štát.

Vízia občianskeho hnutia OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti:

Ľudské a rozumné Slovensko

Dobrá politika

Kde zákony tvoria ľudia, nie bábkv v rukách finančných skupín.
Kde politici ľudí neokradajú a nevyvyšujú sa nad svojich voličov.
Kde reprezentanti štátu nesú hmotnú zodpovednosť za svoje činy.
Kde politici nekladú prekážky ľuďom v priamej správe vecí verejných.

Dobry štát

Kde úrady a ľudia sú rovnocennými partnermi.
Kde viac už nerobíme dlhy na úkor svojich detí a vnúcat.
Kde štát spravuje len to, čo dokáže lepšie ako ľudia sami.
Kde každá národnosť má rovnaké možnosti na svoj rozvoj.
Kde úrady vedú najlepší z nich, nie politicky dosadené figúrky.
Kde polícia, prokuratúra a súdy sú od politiky dokonale nezávislé.
Kde odborný personál úradov chránime pred politickými čistkami.
Kde informácie sú voľne prístupné a nemusíme sa ich doprosovať.
Kde nákupy štátu nezávisia len od ceny, ale aj úžitku pre spoločnosť.
Kde cieľom je rovnomerný rozvoj celého štátu, nie len vybraných častí.

Dobry život

Kde občiansky aktivizmus je vítaný a podporovaný.
Kde nekradnúť, platiť dane a čestne žiť je normálne.
Kde si vážime a chránime občiansku statočnosť ľudí.
Kde podvodníci a špekulanti nie sú zákonom chránení.
Kde školy učia deti žiť a myslieť, nie len odpovedať na otázky.
Kde pomáhame snaživým a chránime bezmocných a slabších.
Kde domôcť sa práva netrvá veky a pravda nezáleží od majetkov.
Kde zdravie je prioritou a chorý nemusí uplacať a zhaňat známosti.
Kde rozvíjame talenty všetkých detí, aj tých z chudobnejších rodín.
Kde každej rodine, aj tej neúplnej, venujeme pozornosť a podporu.
Kde kultúra začína v rodine, pokračuje v škole a nekončí v divadle.
Kde veda, výskum a inovácie sú potenciálom rozvoja, nie na príťaž.
Kde nežijeme v strachu o život, majetok a políciu môžeme dôverovať.
Kde chránime a rozvíjame naše hodnoty, prírodné a kultúrne dedičstvo.

Dobrá práca

Kde živnostníkov si vážime za to, že sa živia sami.
Kde malí v podnikaní majú rovnakú podporu ako veľkí.
Kde polia neležia ladom, kým tisíce ľudí nemajú roky prácu.
Kde podnikat' a dávať prácu iným je hodné obdivu a pomoci.
Kde podporujeme vznik pracovných miest tam, kde ľudia žijú.
Kde mzda i dôchodok za prácu je vždy viac ako za ničnerobenie.
Kde v osadách sú cieľom pracujúci ľudia, nie ďalší poberatelia dávok.

Slovensko, kde sa budeme cítiť dobre ako doma.

Peter Pollák:

Proti fašistickému besneniu bojovali aj slovenskí Rómovia

Proti fašistickému besneniu bojovali aj slovenskí Rómovia, vojna prišla tisíce rómskych obetí.

Peter Pollák (42 rokov, hnutie OĽaNO) prvý rómsky poslanec v NR SR splnomocnenec vlády pre Rómov

Poraimos znamená rómsky holokaust. Každoročne 2. augusta si európski Rómovia i svetová verejnosť pripomínajú pamiatku obetí v Pamätný deň rómskeho holokaustu.

V noci z 2. na 3. augusta 1944 pri likvidácii najväčšieho koncentračného tábora v Osvienčime – Brezinke (Auschwitz – Birkenau) na území okupovaného Poľska nacisti v plynových komorách zavraždili aj 2 900 Rómov. Mužov, ženy, deti, chorých i starých... Kto neskončil v plynovej komore, našiel smrť pre neľudské podmienky, otrocké práce a popravy.

„Celkový počet rómskych obetí druhej svetovej vojny sa pohybuje v rozmedzí od 250 do 500 tisíc osôb,“ upozorňuje poslanec za hnutie OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti (OĽaNO) a splnomocnenec vlády pre rómske komunity Peter Pollák. Ten považuje za veľmi dôležité pripomínať si aj rómske obeť v slovenskom odboji.

„Dejiny Slovenska sú našimi spoločnými dejinami. Vždy sme všetko preživali spolu, či prišli dobré, alebo zlé roky. Platilo to aj vo vojne, v ktorej bojovali i mnohí slovenskí Rómovia. Toto obdobie našej histórie sa ma veľmi osobne dotýka, keďže pri oslobodzovaní Slovenska od fašistického teroru bojoval nielen môj starý otec, ale aj jeho bratia,“ poznamenal P. Pollák.

„Nacisti potrebovali pre rozpútanie vojny jasne označiť nepriateľov a Rómovia boli pre nich vhodným objektom. Označovali ich za spoločensky škodlivých tulákov, ktorých treba, tak ako Židov, raz a navždy vykynožiť. Aj preto tisíce slovenských Rómov položilo počas vojny svoje životy v boji proti nacistickému vražednému besneniu. Takéto hrôzy musia byť pre nás výstrahou – vojna tvorí len vrahov a obeť...“

Po vojne sa na rómske obeť fašizmu akoby zabudlo, otvorene sa o nich začalo hovoriť až na konci 70. rokov. Vtedy dosiahli Rómovia v Západnom Nemecku uznanie, ospravedlnenie a odškodnenie, ktorého sa však všetky obeť nedožili. Na Slovensku sme si tieto tragické udalosti všimli ešte neskôr... Dnes u nás existuje viacero skromných pamätných miest rómskeho holokaustu – v Čiernom Balogu, Vydranoch, v Hanušovciach, v Dubnici, v Lutile a v Slatine.

Masové hroby sa nachádzajú na celom území Slovenska. Po vojne exhumovali v 176 och 3 723 obetí – 2 792 mužov, 720 žien a 211 detí. Presný počet rómskych obetí je neznámy.

Igor Matovič

a nezávislé osobnosti